

skal have hjælp til at komme op på benene; derefter må de kunne gå selv.

Det betyder, at vi skal stille krav til god regeringsførelse, som ministeren også nævnte, for uden den får man ikke gode, langsigtede virkninger, og uden den får man heller ikke den private sektor engageret i samarbejdet med ulandene. Og det er jo temmelig væsentligt, at vi er enige i PS-programmets betydning, for perspektivet heri er jo at opnå en varig forbedring af konkurrenceevnen igennem samarbejde med de danske virksomheder, også efter afviklingen af Danidas støtte, som de to forfattere og ulandsekspertter, Degnbol-Martinussen og Engberg-Pedersen, netop med disse ord har skrevet i deres bog om bistand.

Sluttelig peger regeringen på behovet for at se nærmere på NGO'ernes folkelige forankring i Danmark, og den er jo ikke så stor, eftersom den først og fremmest er forankret i finansloven.

Men der skal ikke herske tvivl om, at NGO'erne gennemgående gør et fortræffeligt arbejde. De nævnte rapporter påpeger fejl og mangler, og derfor synes vi jo også, der skal evalueres bedre. Vi kan ikke kritisere NGO'erne i ly af Rigsrevisionens kritik, fordi der leveres på kort sigt både en stor humanitær indsats og en væsentlig indsats inden for vandprojekter, sundhedsprojekter, rehabiliteringsprojekter. Men det er vigtigt, at vi styrer i retning af nytteværdi, som er langsigtet, og som bygger på velforberejdede og velovervejede indsatser, som forlods er gennemanalyseret sammen med ministeriet og med modtagerne.

At modtagerne vil have alt, hvad vi tilbyder, er jo en selvfølge. Men så meget desto vigtigere er det, at vi tilbyder noget, der kan bære frem, og at vi ikke blot hælder penge ud, så længe penge haves, for så forsvinder de uden at have sat sig spor. Og det ville være synd, både for modtagerne og for vore skatteborgere.

Margrete Auken (SF):

Selv om bistandsindsatsen i Danmark er høj målt med andre landes, er der i virkeligheden ikke så meget at prale af.

Det ser slemt ud, og vi giver ikke så forfærdelig meget, og mon ikke også vi i Danmark får del i de værdier, der føres tilbage fra både syd og øst til de rige lande? Ifølge et tal, jeg fik – det var UNDP, der skulle have gjort opmærksom på det – er handelsdiskriminationen 14 gange større end de vestlige landes bistand, altså pen-

ge, der kommer tilbage. Så overførslen af penge går jo stadig væk lystigt fra de fattige til de rige, og jeg mener jo så også, at det indimellem kommer Danmark til gode. Det synes jeg hører med i billedet, hvis vi skal diskutere kvaliteten i vores bistand: Hvordan får vi sikret, at den kommer til entydigt at gå den rigtige vej, og at vi derefter beder modtagerlandene til at komme med en forfatning, hvor de ikke længere skal være på støtten?

Det er jo strengt taget det, vores indsats i det hele taget skal dreje sig om, også når vi laver evalueringer osv. Hvordan får vi disse mennesker, disse lande og disse samfund sat i stand til at klare sig selv og være værdige medspillere ikke bare på handelsniveau selvfølgelig, men også på det kulturelle og på alle mulige andre områder?

Og her synes jeg for det første, at vi selvfølgelig skal sige tak til ministeren for gode tilsagn i sin tale, vi skal sige tak til en række af de organisationer, der er med i det her arbejde, som faktisk når langt ud i deres kontakt med de fattige. Jeg synes, vi skal være meget mere opmærksomme, end vi har været i denne her debat, som jeg i øvrigt jo har deltaget i med entusiasme, og jeg vil ikke, selv om det stod i min tale her, gentage meget af det, der allerede er blevet sagt, men lægge vægten på to andre punkter. Det ene er så det, der ligger på vores handelspunkt, vores indsats i forhold til WTO.

Jeg tror, det er kolossalt vigtigt, at Danmark kommer til at spille en aktiv rolle, selvfølgelig først og fremmest her i EU, for at få lagt nogle strategier i WTO, sådan så vi får et fair handelssystem, som bliver på en sådan måde, at de fattige lande ikke bare får adgang til markederne, men også får adgang til vores markeder på betingelser, som gør, at de kan rejse sig igen. Det vil sige, at der skal stilles både de røde og de grønne krav, men på en måde, så de ikke kommer til at virke som handelshindringer.

Nu tror jeg i øvrigt, at det er kolossalt sjældent, at ægte grønne krav har virket som handelshindringer. Jeg tror altid, det er noget, man har fundet på i en bestemt situation, når man så skulle camouflere en anden form for beskyttelse. Men det kunne jo være værd at undersøge.

Det er det ene punkt, som jeg vil bede ministeren om ligesom at tage med i sit svar, hvis han kan. Men ellers: Vi står lige over for konferencen i Seattle, og der hører denne her vinkel altså meget, meget alvorligt med i det, fordi